

Skatteministeriet

7. marts 2023
J.nr. 2023 - 1808

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 41 af 7. februar 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

I forlængelse af samrådet i Europaudvalget den 3. februar 2023 om skattely bedes ministeren oversende en oversigt over lovforslag fremsat af S-regeringen i den seneste valgperiode (2019-22), hvor den daværende regering som del af behandlingen af lovforslaget i Folketinget anførte, at der kunne være en procesrisiko ved at vedtage lovforslaget i forhold til at overholde EU-retten.

Svar

I perioden mellem valgene i 2019 og 2022 blev der under den tidligere regering fremsat i alt 721 lovforslag. Med henblik på at identificere de lovforslag, der spørges til, har Skatteministeriet i Retsinformation foretaget en søgning på ordet ”procesrisiko” i alle de lovforslag, ændringsforslag mv., som er fremsat i valgperioden. Søgningen gav 2 resultater, hvor der i lovforslag omtales en procesrisiko i forhold til at overholde EU-retten.

Det drejer sig for det første om lovforslag L 185 i Folketingsåret 2019-20 (forslag om ændring af lov om godskørsel, lov om buskørsel, lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter og lov om udstationering af lønmodtagere m.v. (Fastlæggelse af et omkostningsniveau i forbindelse med udførelse af visse former for vejtransport)). I punkt 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger anføres om forholdet til EU-retten bl.a.:

”Det vurderes på denne baggrund, at det er muligt med hjemmel i udstationeringsdirektivets artikel 3, stk. 10, at gennemføre lovforslaget ud fra et ordre public-hensyn.

Det er dog vurderingen, at der er en procesrisiko forbundet hermed. Det skyldes, at Kommissionen – og i sidste ende EU-Domstolen – kan være af den opfattelse, at lovforslaget ikke kan gennemføres ud fra et ordre-public hensyn.”

For det andet drejer det sig om lovforslag L 93 i Folketingsåret 2021-2022 (forslag om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.)). I lovforslagets almindelige bemærkninger anføres om forholdet til EU-retten bl.a. følgende (i pkt. 10):

”Det er således samlet set Justitsministeriets opfattelse, at de foreslåede regler er nødvendige og proportionale samt i overensstemmelse med EU-Domstolens seneste praksis, jf. pkt. 2.

Det bemærkes dog, at der vurderes at være en væsentlig procesrisiko forbundet med, at der i lovforslaget lægges op til, at politiet og anklagemyndigheden vil kunne få adgang til trafikdata, der er registreret og opbevaret generelt og udifferentieret med henblik på at beskytte den nationale sikkerhed, til brug for politiets og anklagemyndighedens bekæmpelse af grov kriminalitet, jf. det ovenfor under pkt. 3.7.2. anførte.”

Det bemærkes, at Skatteministeriets fremgangsmåde med henblik på udsøgning af de lovforslag mv., der spørges til, er valgt som følge af det omfattende arbejde, der ville være forbundet med en manuel gennemgang af, hvad der er tilkendegivet i forbindelse med behandlingen af de 721 lovforslag, der er fremsat i perioden.

Det kan ikke afvises, at der kunne være identificeret yderligere lovforslag ved at foretage søgningen på en anden måde. Skatteministeriet er således bekendt med L 127 i Folketingsåret 2020-21 (forslag til lov om ændring af færdselsloven (Skærpet indsats mod vandskørsel)), hvor der i lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til EMRK bl.a. er anført følgende (i pkt. 10):

”Henset til det anførte og til den vide skønsmargin, konventionsstaterne er tillagt for så vidt angår indgreb i ejendomsretten efter EMRK TP 1 artikel 1, herunder i forbindelse med bekæmpelse af kriminalitet, er det Transport- og Boligministeriets vurdering, at forslaget kan gennemføres inden for rammerne af EMRK.

Som det imidlertid fremgår ovenfor, ses Domstolen ikke at have været forelagt en helt tilsvarende ordning som den foreslåede. I lyset heraf, og da Domstolens praksis på området som nævnt i et vist omfang synes at være uensartet og at bære præg af at være under udvikling, kan det ikke udelukkes, at der i konkrete tilfælde vil kunne være en mindre procesrisiko ved at anvende de foreslåede regler om tredjemandskonfiskation i praksis.”

Lovforslaget omtaler ikke en procesrisiko i relation til forholdet til EU-retten, men der blev under behandlingen af lovforslaget fremsat et ændringsforslag (ændringsforslag nr. 2 i Transportudvalgets betænkning af 15. marts 2021), der var direkte foranlediget af en dom fra EU-Domstolen vedrørende fortolkningen Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheds (Charteret) artikel 17, stk. 1 (om ejendomsretten). I bemærkningerne til ændringsforslaget er bl.a. anført følgende:

”Bestemmelsen i Charterets artikel 17, stk. 1, svarer til artikel 1 i første tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvilket bekræftes af de forklarende bemærkninger til Charterets artikel 17 og artikel 52, stk. 3. Det må derfor antages, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vil inddrage praksis fra EU-Domstolen vedrørende Charterets artikel 17 ved fortolkningen af artikel 1 i første tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.”

Det bemærkes, at Skatteministeriet ikke har bedt øvrige ministerier om aktivt at udsøge de lovforslag mv., der spørges til.